

Alla helgons dag

Ord på vägen av Arne Wikström

Denna helg tänker vi med både glädje och vemod på nära och kära som har lämnat oss. Stig Dagermans dikt passar fint in i dag tycker jag:

*Hur fort blir lönnarna gula,
som lyser vår vandring i parken.
Att dö är att resa en smula
från grenen till fasta marken.*

Vi minns våra nära och kära som redan gjort den korta resan och reflekterar över vår egen framtid. Som kristen tänker jag att "den fasta marken" kan vara en bild för tryggheten hemma hos Gud.

Jag tjänstgjorde tidigare i Oscars församling inne i Stockholm. En flitig besökare i Oscarskyrkan var Ingmar Bergman. Åtminstone när det var orgelkonserter! För dem älskade han! Gudstjänsterna hade han svårare med.

I en av de sista intervjuerna i Sveriges Radio med Ingmar Bergman tillfrågades han om sin tro. Han svarade:

"Du vet, för mig så finns det andra världar än den vi lever i – andra verkligheter.

Det finns också vittnesbörd om de där världarna... Jag tror profeterna och de stora musikerna och de stora konstnärerna ger oss vittnesbörd hela tiden om att det finns andra världar än den vi lever i – att det finns andra verkligheter än de vi känner. Genom sin konst meddelar de oss att det finns."

Och så fortsatte han: *"Och det var ju faktiskt vad Jesus gjorde, han meddelade att det fanns en annan värld..."*

- Jesus meddelade att det fanns en annan värld, säger Ingmar Bergman. Och det är det som det handlar om idag - det här meddelandet från Jesus.

En annan Ingmar, prästen och trubaduren Ingmar Johánsson sjunger: *I mitt innersta bär jag en bit av ett avlägset land, löftet om att jag hör hemma där.*

Under 16 år bodde jag utomlands. I Japan. Eftersom jag stannade så länge så blev jag tvungen att bli registrerad också i Japan. Jag fick något som på engelska heter: *Alien registration*. Det låter som om jag var en utomjording - *alien*. Och kanske var jag det. Jag var "en gäst och främling".

Som gäst och främling måste jag lyda landets lagar. När jag körde bil måste jag köra på vänster sida eftersom det är vänstertrafik i Japan.

Vi trivdes bra i Japan – annars hade vi väl inte stannat 16 år. Men vi visste att en dag skulle vi resa hem. Därför investerade vi inte så hårt. Vi köpte inga fastigheter. Vi hyrde vår bostad och försökte leva med lätt bagage.

Att vara "gäst och främling" är ett viktigt tema i bibeln. *Vårt hemland är himlen*, skriver Paulus. Fil 3:20. Är vi då som kristna något slags främmande människor på denna jord, ett slags "aliens" med medborgarskap i himlen, som inte deltar i det jordiska och praktiska, utan bara seglar lite ovanför de andra och är andligt upphöjda över denna världen?

Ibland har nog kyrkans folk uppträtt på detta sätt. Men jag tror inte att vi kristna ska vara konstiga eller märkvärdiga på något vis. Det mest andliga är att vara naturlig. Jesus är livsbejakande. Han talade mer om bröd än om bön.

Som kristna har vi ett dubbelt medborgarskap. Vi lever både i en synlig och en osynlig värld. Vi har ett synligt pass men också en osynlig vattenstämpel.

Vi kommer från den osynliga världen. Jag går ofta hem till dopfamiljer. Och när jag ser in i ett litet barns ögon så tycker jag mig se en glimt av den osynliga världen. En av mina kära kollegor, Hans Tollin, brukade berätta om den lille killen som viskade till sin nyfödde lillebror: *Berätta för mig om Gud, för jag håller på att glömma bort!* Ja, vi kommer från Gud och dit ska vi också återvända efter en liten stund här i den synliga världen.

Ludwig Uhland skriver: *Du kom, du gick med lätta steg, en gäst i jordeland. Varifrån? Varthän? Vi endast vet: ut ur Guds hand in i Guds hand.*

Vi har ett dubbelt medborgarskap, men vår djupaste identitet är att vi är främlingar och gäster i denna värld. Därför slår vi inte ner våra bopålar så hårt.

Vår sanna identitet är främlingens. En del av oss sjunger på en gammal psalm: *Jag är en gäst och främling, som mina fäder här. Mitt hem är ej på jorden, nej ovan skyn det är.*

Själv nynnade jag gärna på en sång tillsammans med mina systrar och bröder i Amerika:

*I'm just a poor wayfaring stranger
trav'ling trou this world of woe.*

Vi tillhör en annan värld – vårt hemland är himlen men vi står med bägge fötterna i denna värld - med ett uppdrag. Det är inte Guds mening att vi ska ta avstånd från den värld vi lever i. Utan just där vi står ska vi förverkliga Guds närvaro. Där ska vi vara ljus och salt som Jesus säger i dagens evangelium.

Livet – den där sträckan mellan min födelsedag och min dödsdag – lever jag här i den synliga världen. Men vi vet att allt det här omkring oss, som vi ofta tar för självskrivet - pengar, hälsan, vänner – kan tas ifrån oss på ett ögonblick. Därför uppmanas vi av aposteln att rikta blicken

- inte mot det synliga - utan mot det osynliga *Det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.* 2 Kor 4:18

Dagens text är ett meddelande från Jesus. Precis som Ingmar Bergman sa! Ett meddelande om att det finns ett annat land! Till rövaren på korset sa Jesus: Idag skall du vara med mig i Paradiset. Och till oss säger han: *Den som kommer till mig skall jag inte visa bort.*

Prästen och trubaduren Ingmar Johansson har skrivit en sång som jag gärna vill citera som avslutning. (Ps 795).

Jag är alltid på väg mot en avlägsen destination, bortom det vi kallar tid och rum. Detta mål ger mig mod, ger mig kraft, ger mig inspiration till att möta åren som jag nu har framför mig.

Så, vad jag än gör, vad jag än tar mig för, ska jag aldrig släppa taget om denna osynliga hand som Herren sträckt mig. Nej, vad jag än gör, vad jag än tar mig för, ska jag aldrig släppa taget Om denna osynliga land som kallas himlen.

*I mitt innersta bär jag en bit av ett avlägset land, löftet om att jag hör hemma där. I mitt innersta bär jag ett hopp om en avlägsen strand, att få möta Herren ansikte mot ansikte.
Så vad jag än gör ...*